

นติชนรายวัน
พ.ศ. 16 ธ.ค. 53

เรื่องไม่รู้เกี่ยวกับปลา Salmon

วรากรณ์ สามโกเศศ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

คนไทยรู้จักปลา Salmon (อ่านว่า แซม-ม่อน ไม่ใช่ แซล-ม่อน) มากขึ้น เช่นเดียวกับชาวโลก เพราะบิโภคมากขึ้นเป็นลำดับทั้งทางตรงและทางอ้อม อย่างไรก็มีหลาย สิ่งเกี่ยวกับปลาพันธุ์นี้ที่เราอาจจะไม่รู้มากนัก

Salmon เป็นชื่อสามัญใช้เรียกปลาหلامลายสปีชีซึ่งอยู่ในตระกูล Salmonidae บางสปีชีในตระกูลนี้เรียกว่าปลา Trout สิ่งที่แตกต่างระหว่าง Salmon และ Trout ก็คือ Salmon อยู่พเดล่อนร้ายแหล่งหากินในขณะที่ Trout อยู่ในถินของมัน

Salmon อาศัยอยู่ในชายฝั่งทะเลทั้งมหาสมุทร北大西洋และแอดแลนติก และ ส่วนหนึ่งอยู่ในทะเลสาบทลายแห่งของอเมริกาเหนือ ลักษณะพิเศษของ Salmon ก็คือจะเกิด ในน้ำจืด อยู่พไปยังมหาสมุทร (น้ำเค็ม) และกลับมาอยู่ถินเก่าซึ่งเป็นน้ำจืดเพื่อผลิตลูกหลาน และก็ตาย อย่างไรก็มี Salmon หลายพันธุ์ที่อยู่อาศัยในน้ำจืดตลอดชีวิต

มนุษย์เชื่อกันมานานว่า Salmon จะว่ายน้ำกลับมายังจุดที่มันเกิดเพื่อผสมพันธุ์ ไม่ว่าจะจากไปหา กินที่ใดก็ตาม งานศึกษาการย้ายถินของปลา Salmon พบว่าความเชื่อนี้เป็น ความจริงอย่างน่าอศจรรย์ Salmon กลับมาที่เก่าอย่างถูกต้องโดยอาศัยความจำเรื่องกลืนของ ถินในตอนที่มันเกิด (นกพิราบก็อศจรรย์ เช่นกันสามารถบินกลับมาลงของมันเองได้ถึงแม้จะนำไป ปล่อยในที่ห่างไกลออกไปหลายร้อยกิโลเมตรก็ตาม)

ปัจจุบันมนุษย์ประสบความสำเร็จในการเลี้ยงปลา Salmon จนมีผลผลิตมากถึง ตลาดในปริมาณกว่า 2 ล้านตันต่อปี รวมกันแล้วปีหนึ่งทั้งโลกมีมูลค่าไม่ต่ำกว่า 1 พันล้าน เหรียญสหรัฐ

การเลี้ยงปลา Salmon ในฟาร์มในช่วงเวลา 20-30 ปีที่ผ่านมา ทำให้มีผลผลิต เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 8.8 ต่อปี จนปัจจุบันมีผลผลิตเป็นหนึ่งในสามของผลผลิตอาหารจาก ทะเลของทั้งโลก

การเลี้ยงปลา Salmon ของโลกเริ่มจาก 500 ตันในปี 1970 จนเพิ่มเป็น 1.3 ล้านตันในปี 2005 และคาดว่าถึงกว่า 2 ล้านตันในปัจจุบัน ในปี 1998 ผลผลิตของ Salmon จากฟาร์มแข่งหน้าผลผลิต Salmon ที่จับจากทะเลเป็นครั้งแรก

ยักษ์ใหญ่ของวงการเลี้ยงปลา Salmon คือ นอร์เวย์ และชิลี รองมาไกล ๆ คือ อังกฤษ และ-canada (นอร์เวย์และชิลีรวมกันผลิตกว่าร้อยละ 75 อังกฤษและ-canada รวมกันมีสัดส่วนร้อยละ 15 และอื่น ๆ ร้อยละ 10)

นอร์เวย์นั้นเป็นผู้เริ่มการเลี้ยงปลา Salmon ในปี ค.ศ. 1984 เพื่อสร้างผลผลิตเพิ่มเติมจากปลาธรรมชาติที่จับจากหั้งสองฝั่งมหาสมุทร ชิลีเพิ่งเริ่มต้นเลี้ยงเมื่อต้นทศวรรษ 1990 และเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วคู่กับนอร์เวย์ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันมาตลอดและปัจจุบันกลายเป็นผู้ผลิตรายใหญ่ที่สุดของโลก

ชิลีเป็นประเทศที่ผลผลิตของปลาเลี้ยง Salmon ขยายตัวรวดเร็วที่สุดโดยไม่มีการจับปลา Salmon จากมหาสมุทรเลยเนื่องจากไม่มีปลาในบริเวณนั้น ผลผลิตส่วนใหญ่ส่งออกไปญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และส่วนหนึ่งไปตลาดอเมริกาใต้และ EU

ไม่น่าเชื่อว่าจากการเป็นประเทศที่ไม่มีปลา Salmon สักตัวในปี 1990 แต่ภายในเวลา 20 ปี ชิลีสามารถกลายเป็นผู้ผลิตปลา Salmon เลี้ยงรายใหญ่ที่สุดของโลกโดยผลิตกว่าปีละ 7 แสนตัน

จุดแข็งของชิลีคือมีฝั่งทะเลที่ยาวถึง 4,300 กิโลเมตร มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและมีแรงงานที่ถูก จึงทำให้เป็นประเทศในกลุ่มผู้ผลิตที่มีต้นทุนต่ำที่สุด ชิลีมีประชากรเพียง 17 ล้านคน ในพื้นที่ 7.5 แสนตารางกิโลเมตร (ไทยมีพื้นที่ประมาณ 5 แสนตารางกิโลเมตร) ประมาณร้อยละ 53 สีบเข็มสายโดยตรงจากชายฝูง และอีกร้อยละ 44 เป็น Mestizos (หรือลูกผสมคนญี่ปุ่น) ซึ่งต่างจากหลายประเทศในอเมริกาใต้ เช่น เปรูที่มีคนพื้นเมืองอินเดียนแดงอยู่เป็นสัดส่วนที่สูงกว่า

การมีนโยบายเศรษฐกิจที่เปิดกว้างในด้านการค้าการลงทุนนานกว่า 30 ปี ตลอดจนมีนโยบายเศรษฐกิจที่เหมาะสม ไม่มีเงินเฟ้อรุนแรง ทำให้ชิลีได้กลายเป็นประเทศหนึ่งที่มีความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจอย่างเป็นที่ก้าวข้ามภูมิภาค ปัจจุบันชิลีมีรายได้ที่เป็นตัวเงินต่อหัวต่อคนต่อปีสูงสุดในอเมริกาใต้

การเลี้ยงปลา Salmon การผลิตเหล้าไวน์ (ผู้ค้าออกอันดับ 5 ของโลก และผู้ผลิตอันดับ 8 ของโลก) การผลิตทองแดง การท่องเที่ยวฯ เป็นปัจจัยสำคัญของความสำเร็จที่ได้มาด้วยการเป็นเศรษฐกิจเปิด และการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องโดยทุกวัสดุ

การบริโภคปลา Salmon ทางชื่อม กล่าวคือนำปลา Salmon ไปผลิตน้ำมันปลา (fish oil) ซึ่งมีกรดไขมัน Omega-3 และวิตามิน D สูงเป็นพิเศษ ทำให้การผลิตปลาเลี้ยงพุ่งสูงขึ้น ถึงแม้ว่าปลาธรรมชาติจะมีกรดไขมันนิ่มมากกว่าก็ตามที่ แต่ราคาที่สูงกว่าของปลาธรรมชาติทำให้ปลาเลี้ยงกลายเป็นวัตถุดีของการผลิต Omega-3

อย่างไรก็มีความกังวลใจอยู่ไม่น้อยเกี่ยวกับ Salmon เลี้ยงที่จำเป็นต้องใช้ยาปฏิชีวนะรักษาโรคปลาในบางครั้งและการใส่สาร astaxanthin และ canthaxanthin เพื่อให้ปลา มีเนื้อสีเหลืองสวยงาม (คนไม่นิยมปลา Salmon เนื้อสีขาว) ตลอดจนการที่ปลาเลี้ยงอาจมีสาร Dioxins และ PCB

งานศึกษาในปี 2000 ตีพิมพ์เป็นบทความใน The Journal of The American Medical Association ชี้ว่าการบริโภคปลาเลี้ยง Salmon ซึ่งอุดมด้วย Omega-3 ให้คุณประโยชน์แก่ร่างกายมนุษย์อย่างคุ้มกับความเสี่ยงจากพิษของสารเคมีเหล่านี้

ในทุกスピชีชของปลา Salmon ในผึ้งมหาสมุทรปาซิฟิกจะตายหลังจากการไข้ใน 2-3 วัน หรือเร็วกว่าหนึ่งอาทิตย์ ส่วนปลาในผึ้งมหาสมุทรแอตแลนติก มีสัดส่วนเล็กน้อยของปลาที่ไม่ตายหลังจากการไข้แล้ว และกลับมาวางไข่ได้อีกครั้ง

ถ้าอยากรู้ว่าปลา Salmon ที่จะซื้อนั้นจับมาจากมหาสมุทรจริงตามที่โฆษณา หรือไม่ ให้ดูว่าเป็นปลาที่อยู่ในスピชีชของผึ้งมหาสมุทรใด หากเป็นผึ้งปาซิฟิกพอเป็นไปได้ เพราะกว่าร้อยละ 80 เป็นปลาจากการจับ หากเป็นผึ้งแอตแลนติกจะกู้หlodokแน่ เพราะกว่าร้อยละ 99 เป็นปลาที่มาจากการฟาร์ม

ใครที่จากบ้านมาแล้วไม่เคยกลับไปบ้านเลยเพื่อยืนยันถูกต้อง พื่อนั่ง หรือไม่เคยช่วยเหลือบ้านเก่าจากระยะทางไกลเลยก็ต้องคิดแล้ว เพราะแม้แต่ปลา Salmon ยังว่ายน้ำอย่างมากบันหลังจากลากจากไป 4-5 ปีกลับไปบ้านเก่าเพื่อผสมพันธุ์สืบสานลูกหลานให้ครอบครัวต่อ แล้วก็ตายจากไป
